

Aardezang

*Opgedragen aan mijn zoon Ischa Lamot en zijn vrouw Mirjam van der Laan, die ik
door hun werk en levenswijze als nieuwe Hoeders van de Aarde zie.*

colofon

Schrijver: Magdalena de Coninck

Kunstwerken: Magdalena de Coninck

Coverontwerp: Magdalena de Coninck

Kunstofografie: Guido Lamot

Brave New Books 2018

ISBN 9789402170801

© <Magdalena de Coninck>

Magdalena de Coninck

Aardezang

Schilderijen en Gedichten

OVERZICHT en SCHILDERIJMATEN

VOORWOORD	6
Planetair (80/80 cm)	8
Laat maar Waaien (80/80 cm)	10
Aarde Zang (80/80 cm)	12
Aarde Fuga (80/80 cm)	14
Wording (80/80 cm)	16
Aarde Vuur (80/80)	18
Archivaris (80/80 cm)	20
Aanwaaiend Landschap (60/80 cm)	22
Droom Landschap (60/80 cm)	24
Zielenlandschap (100/100 cm)	26
Harmonie (80/80 cm)	28
Gloeierende Aarde (40/80 cm)	30
Het Zachtmoedige Fluistert (80/80 cm)	32
Incarnatie (40/50 cm)	34
Duizend Levens, Duizend Vragen (100/100 cm)	36
Wat er Gebeurde (80/80 cm)	38
Met Hert en Ziel (60/80 cm)	40
Uilenmannetje (40/50 cm)	42
Verlaten en Gevonden (80/120 cm)	44

Nachtvogels (30/30cm)	46
Op zoek naar Visie (100/100 cm)	48
Lucht-Water Kus (80/80 cm)	50
Mediterraan (70/100 cm)	52
Zomer Chi (80/120 cm)	54
Krachtplek (60/80 cm)	56
Het Zien van de Sporen (80/80 cm)	58
DANKWOORD	60
BIOGRAFIE	61

VOORWOORD

“Het essentiële is onzichtbaar voor de ogen.” – Antoine de Saint Exupéry.

*“Ik kom iets dicht bij het hart van de schepping, en toch niet zo dichtbij als ik zou willen.” –
Paul Klee*

Na mijn eerste boek *'Zweefpauze in de Lucht- schilderijen en gedichten'*, ligt hier tot mijn blijdschap een tweede bundel met een nieuwe selectie: 26 schilderijen en 26 gedichten. De titel van dit boek is ontleend aan het schilderij *'Aardezang'*. De bundel vormt een lyrisch, persoonlijk eerbetoon aan het wezen van de Aarde, waarop de mens sinds kort mag leven en er in verwondering een bescheiden plaats mag innemen. Eigenlijk hoort hij de hoeder te zijn. Vaak is hij de vernietiger.

De schilderijen en gedichten in dit boek zijn gedurende een periode van ruim tien jaar ontstaan. Eerst maak ik een schilderij. Later komt daar soms een gedicht bij. Toen ik een volgorde zocht voor deze bundel kon ik op de achtergrond een onbedoelde verhaallijn bespeuren. Net zoals in het leven soms: je ziet iets pas achteraf. De kern is een dankzegging aan de Aarde, die zich al zoveel jaren belangeloos voor ons uitslooft. Op de achtergrond speelt de spiegeling tussen aarde en mens. De tocht voert langs planetaire sferen, waarin de Aarde zachtjes tot leven wordt gezongen: traag groeit haar bestaan en laat zij zich verweven met de elementen. Binnen huist het vuur, buiten kust de lucht het water, de energie trilt in de atmosfeer en landschappen komen zomaar aanwaaien. Schitterend klaar om de variëteit aan levensvormen te ontvangen. Pas na miljarden jaren verschijnt de mens. Hij wil overleven, hij gebruikt of misbruikt, ervaart zijn krachten of het gebrek daaraan, vindt schoonheid of ellende, soms geluk en harmonie. Het wordt een tocht van duizend levens en duizend vragen, hij zal zich hechten of gaan zwerven, gekwetst worden of verlaten, misschien een spoor volgen en langzamerhand visie ontwikkelen.

Het schilderen blijft voor mij een experimentele gebeurtenis. Het werk bouwt zich op in kleuren en lagen, tastend naar dynamiek, betekenis en rust. Ik kan me laten leiden door een idee, een rimpeling, een structuur, een gezicht, maar soms is iets slechts te vatten in abstracties. Geregeld vraag ik mij tijdens het schilderen af waar ik mij bevind, behalve in mijn atelier. Dat kan variëren van een plek in de kosmos tot ergens diep in de aarde, het kan zich uitstrekken van aanwezig zijn in ingebeelde tijdperken, tot het verblijven in ingetogen, verstilte zielelandschappen.

In tussentijdse beschouwingen ontstaan de gedichten. De schilderijen krijgen titels, beeldspraak dient zich aan, woorden blijven resoneren. Ik raap ze op als geschenkjes, breng ze samen, speel met ze, schrijf ze op. Ze reflecteren op het visuele, geven er een mogelijke vertaalslag aan.

Neem als toeschouwer rustig de tijd en laat uw geest zich buiten de begane paden voeren, grasduin wat, laat de haast achterwege en kijk beslist langer dan vijf seconden. Het schilderij zal dan ook terugkijken naar u.

Magdalena de Coninck